Україна — Батьківщина

Ярослав Брунько

Я народився тут, на цій землі,
Де сходить сонце в синій далині,
Де шелестять тополі край дороги,
Де українські не втомились ноги.

Я полюбив тебе, моя країно,
Не за багатство й славу неодмінно.
А за те, що тут мій перший крок,
Мій рідний дім, дитинство і урок.

Я — поет, і слово в серці бережу,
Тобі, Вкраїно, вірність покажу.
У кожнім вірші — почуття й життя,
Твоя історія, народ і майбуття.

Люблю тебе за мову солов'їну,
За щедре поле, рідную калину,
За Київ древній, за Дніпро широкий,
За дух народу, сильний і високий.

Люблю за те, що тут моє коріння,
Де предків наших пам'ять і творіння,
Де кожен камінь має власну суть,
Де покоління крізь віки ідуть.

Ти — не просто крапка на землі,
Не тільки прапор у моїй руці.
Ти — Батьківщина, материнська ласка,
Моя історія, моя прекрасна казка.

І хай вітри здіймаються над нами,
І хай непросто йти важкими шляхами,
Я буду слово рідне берегти,
Щоб крізь віки воно змогло пройти.

Бо я — твій син, і цим завжди горджуся,
До тебе серцем знову повернуся.

Писатиму про тебе до кінця,
Бо Україна — вічна у серцях!

Моя ненько, моя Україно!
Тут народився, тут живу, зростаю.
І поки в грудях б'ється серце вільне —
Тебе люблю, тобі вірші складаю!